

Kansallissosialisten Uutislehti

**NSDAP/AO : PO Box 6414
Lincoln NE 68506 USA
www.nsdapao.org**

#1135

15.12.2024 (135)

Pahan neron koulutus

Gerhard Lauck

Osa 1

Johdanto

Reader's Digest kutsui minua kerran *pahaksi neroksi!*

Kun luin tämän artikkelin ensimmäisen kerran, nauroin naurusta. Minusta se oli hulvaton. Mutta se, mikä todella nauratti minua, oli tämä: Kirjoittaja vaikutti täysin vakavalta!

Kummallista kyllä, eräs toinen lehti, *Der Spiegel*, siteerasi kaupunkini pormestaria sanomalla, että olin *mallikansalainen!*

Kumpi oli totuus: paha nero vai mallikansalainen?

Vastaus tähän kysymykseen riippuu siitä, keneltä kysyt. Kuten kaikilla muillakin, minulla on ystäviä ja vihollisia. Toisin kuin useimmat ihmiset, *viholliseni yrittävät joskus tappaa minut!*

Kerran minua vastaan tehty salamurhayritys oli vähällä onnistua... Toisen kerran, kun todistin terroristien oikeudenkäynnissä, poliisi lisäsi turvatoimia mahdollisen salamurhayrityksen aiheuttaman huolen vuoksi.

Olin Yhdysvalloissa sijaitsevan yksityisen järjestön johtaja. Annoimme huomattavaa tukea väkivallattomille maanalaisille toisinajattelijoille Euroopassa sekä kylmän sodan aikana että sen jälkeen.

Työni merkitys on tunnustettu monissa hallituksen asiakirjoissa, mukaan lukien eurooppalaisten kollegojen allekirjoittamat kirjeet kolmelle Yhdysvaltain presi-

dentin kabinetin jäsenelle, Oval Officeen sekä FBI:n ja CIA:n johtajille.

Toimintani on saanut laajaa huomiota tiedotusvälineissä.

Näihin kuuluvat televisiohaastattelut *CBS Sixty Minutes* -kanavalla, *ABC-Frontline-ohjelmassa*, *O Globossa* (Brasilia), KRO:ssa (Alankomaat), Unkarin valtion televisiossa ja *Spiegel TV:ssä* (Saksa). Monet muutkin ohjelmat raportoivat työstäni ilman haastattelua.

Olen näkyvästi esillä Ruotsin television dokumentissa *Wahrheit macht frei!* Tämä elokuva on esitetty kymmenissä maissa.

Lehdistössä julkaistiin muun muassa pitkä haastattelu *Reader's Digest* -lehden brittiläisessä painoksessa (otsikolla *Evil Genius of Germany's Neo-Nazis*) ja etusivun artikkeleita *Los Angeles Timesissa*, *Hamburger Morgenpostissa*, *Omaha World-Heraldissa* ja *Lincoln Journal-Starissa*.

Muita artikkeleita toiminnastani on ilmestynyt seuraavissa sanomalehdissä: *Times* (Iso-Britannia), *Spectrum* (Iso-Britannia), *The News Herald*, *Independent* (Iso-Britannia), *Morgenposten*, *Fyens Stiftstidende* (Tanska), *Frankfurter Allgemeine Zeitung*, *Der Spiegel*, *Die Welt am Sonntag*, *Berliner Morgenpost*, *Süddeutsche Zeitung*, *die tageszeitung*, *Der Tagesspiegel*, *Berliner Zeitung* ja *Offenbach Post*.

Minut mainitaan nimeltä seitsemässätoista kirjassa puolellatoista kielellä. Jotkut niistä omistavat työlleni kokonaisen luvun tai enemmänkin.

Yrittäjäurani alkoi myöhemmin.

Kun sain yrityksen historian korkeimman pistemäärän testissä, miljonäärin toimitusjohtaja oli niin vaikuttunut, että hän palkkasi minut saman tien. Hän koulutti minut henkilökohtaisesti. Minusta tuli hänen markkinointijohtajansa. Tämä koulutus ja kokemus ovat liiketoimintaosaamiseni perusta.

Olin myös yrittäjä. Lukuisiin yritysini kuului satojen kirjojen kustantaminen useilla kielillä, maahantuonti/vienti, sähköisen kaupankäynnin verkkosivusto (Google-listalla sijalla 1) ja web-hosting. Yksi maan kolmesta suurimmasta Internet-palvelimesta ilmoitti kerran, että olin yksi sen kymmenestä suurimmasta verkkosivustojen jälleenmyyjästä.

Tämä muistelmateos kuvaa uraani poliittisena aktivistina ja liikemiehenä.

Jokainen ura opetti minulle jotain uutta. Otin tämän tiedon mukaani seuraavalle uralle. Tämä kokemus eri aloilta on ollut sekä koulutuksen että viihteen lähde. Olen oppinut, mutta myös nauranut.

Sen lisäksi minulla on kansalaisvelvollisuus. Kun olin peruskoulussa, vannoimme vielä uskollisuutta Amerikan yhdysvaltojen lipulle ja tasavallalle, jota se edustaa. Joka päivä.

Nykyään niin sanottua "terrorismin vastaista sotaa" käytetään tekosyynä Yhdysvaltojen perustuslain heikentämiseen. Jotkut omista kokemuksistani ennen

syyskuun 11. päivää paljastavat vaarallisia ennakkotapauksia jo silloin.

Meidän on tehtävä yhteistyötä tämän yhteisen uhan torjumiseksi. Poliittisista erimielisyyksistä riippumatta. Tämä on yksi syy siihen, miksi en ole kirjoittanut tätä kirjaa ideologisenä kiihkoiluna.

Gerhard Lauck
tammikuu 30, 2014

Ensimmäinen luku

Nuoruuteni

Näen, että olet insinöörin poika!

Ystävä tarkastaa tallin
jonka olin rakentanut hänelle romupuusta -

Konseptointi vai rakentaminen?

*Oli romanttinen kuutamoilta. Olimme luovuttaneet makuuhuoneemme isoisällesi ja isoäidillesi, jotka olivat tulleet käymään luonamme. Ehkäisyvälineet olivat siel-
lä, emmekä halunneet häiritä heitä. Emme todellakaan halunneet enää lapsia.
Mutta ajattelimme, että "vain kerran" ei olisi pahitteeksi. Voi pojat, olimme
väärässä!*

Äitini

*Sinua ei ole synnytetty! Sinut rakennettiin laboratoriossa. Otin hirviön ruumiin,
norjalaisen hiihtäjän jalat, joilla oli vielä sukset jalassa, ja natsisotarikollisen
pään ja ompelin ne kaikki yhteen.*

Isäni

En tiedä, kumpi versio on totta. Olin liian nuori muistamaan.

Lapsuuteni

Varhaisimmat muistoni ovat ensimmäisestä kodistani.

Tähän maalaiskartanoon kuului kaksikerroksinen kivitalo, jossa oli ranskalaiset ikkunat. Insinööri oli rakentanut sen omalle perheelleen. Maatilalla oli satoja mäntyjä, omenatarha, seitsemänkymmenen jalan korkuinen lipputanko ja kymmenen tuhannen gallonan betonilampi. Lampi oli keskellä pihaa, jota ympäröivät puut, pensaat ja kukat. (Edellinen omistaja oli pitänyt lammessa kaksimetristä alligaattoria. Me tyydyimme tuhanteen kultakalaan.)

Ensimmäinen suuri saavutus, jonka muistan, oli se, kun ryömin ulos vauvasängystä, menin kylpyhuoneeseen ja käytin vessaa. Ihan itse! Olin aika vaikuttunut itsestäni.

Aloin puhua vasta nelivuotiaana. Minun ei tarvinnut puhua. Minun tarvitsi vain osoittaa, ja isommat sisarukseni hakivat minulle sen, mitä halusin.

Äitini oli huolissaan tästä. Hän kysyi lääkäriltä. Mies vastasi: *Älä ole huolissasi! Kun hän alkaa puhua, et saa häntä koskaan hiljaiseksi!* - Hän oli oikeassa!

Vielä tänäkin päivänä joudun joskus selittämään ihmisille, että olen itse asiassa melko hiljainen. Minun on *pakotettava* itseni puhumaan voittaakseni luontaisen ujouteni. Siksi olen *näennäisen* puhelias... Tämä selitys saa lähes aina hymyn huulille. En ymmärrä tätä. Se on vakava ongelma!

Vanhempani kertoivat minulle, että kun vihdoinkin aloin puhua, puhuin kokonaisia lauseita. Kaksi varhaisinta panostani ihmiskunnan suuren puhetaidon aarteeseen ovat:

Leikkaan pääsi irti ja annan sinulle mustan silmän!

Vanhan ja uuden maailman kaksoisvaikutteet ovat ilmeisiä.

Ja

Vihaan sinua!

Isäni paheksui tätä voimakasta kielenkäyttöä ja antoi minulle selkäsaunan. Muotoilin vastaukseni viisaasti uudelleen: *En pidä sinusta!*

Minun iltatarinani

Suuren laman aikaan vanhemmillani ei ollut rahaa. Kun olin kaksitoistavuotias, he käskivät minun lopettaa maidon juomisen. Minun piti juoda sen sijaan kahvia. Maito oli liian kallista. Meidän piti säästää sitä nuoremmille veljilleni.

Minulla oli kuitenkin hauskaa varttuessani. Metsästin ja kalastin paljon. Taskurahani maksettiin ampumatarvikkeina. Tuskin kului päivääkään, jolloin ampumani riista tai saamani kala ei päätynyt pöytään, ainakin lisukkeena, ellei peräti pääru-

okana.

Isäni

Iltasatuni koostuivat suurelta osin isäni kertomuksista, jotka hän kertoi lapsuuden seikkailuistaan. Nämä tarinat tekivät paljon muutakin kuin viihdyttivät pientä poikaa. Ne herättivät *perheellisyyden tunteen*.

Hänen tarinoissaan oli usein mukana muita sukulaisia, joista osaa en ollut koskaan tavannut henkilökohtaisesti. *Laajempaan sukuuni* kuului sukulaisia ja esi-isiä sekä eläviä että kuolleita. Tämä päti *lähisukuni* molempiin puoliin, jotka olivat tiiviisti yhteenliittyneitä ja saman etnisen alkuperän omaavia.

Tässä on joitakin niistä.

Minulla oli kaksi purjevenettä. Toisessa oli ylisuuri purje. Se oli hyvin nopea. Mutta jos yritin kääntää sitä, se kaatui ja heitti minut veteen. Joten purjehdin järven poikki, hyppäsin ulos, käänsin sen ympäri ja purjehdin takaisin... Toinen purjevene pystyi kääntymään hetkessä. Kun leikin kiinniottoa"nopeampien veneiden kanssa, ne eivät koskaan saaneet minua kiinni. Käännyin viime hetkellä ja pakenin.

* * * * *

Kerran huomasin käärmeen suolla. Näin, että se oli myrkyllinen, joten tapoin sen. Myöhemmin minusta tuntui pahalta. Se ei ollut uhka kenellekään siellä suolla. Sillä oli myös oikeus elää.

* * * * *

Kerran olin metsästävässä ystäväni ja uuden pojan kanssa. Uusi poika pilkkasi minua: Lyön vetoa, ettet osu tuohon tomaattitölkkiin tuolla. Minä ammuin. Tölkki ei liikkunut. Ha! Ammuin ohi!, hän pilkkasi. Sinun on parasta katsoa tuota tölkkiä tarkemmin, ystäväni neuvoi. Hän katsoi. Olin osunut purkkiin niin tarkasti, ettei se ollut liikkunut, kun luoti osui siihen.

* * * * *

Yksi varis oli fiksu. Se pysytteli aina .22:n kantaman ulkopuolella. Eräänä päivänä otin .25:n ja osuin siihen. Varikset osaavat muuten laskea kolmeen asti. Jos kaksi metsästäjää menee piilopaikan taakse ja kaksi poistuu, varis tietää, että siellä on

vielä yksi. Mutta jos neljä menee sisään ja kolme tulee ulos, varis menee sekaisin.

* * * * *

Isoisäsi oli solmujen asiantuntija. Laman aikana hänelle maksettiin 10 dollaria tunnilta, kun hän sitoi monimutkaisia solmuja lavalla pimeässä.

Isäni osasi myös paljon solmuja. Muistan vieläkin, miten solmimme kahdeksikon liukusolmun, jota käytettiin kanootin kiinnittämiseen automme katolle... Lisäksi osaan jopa solmia omat kengännauhani! Sallikaa minun kertoa, että silloin kun olin pieni lapsi, ei ollut helppoa oppia, miten se tehdään. Jotain jäniksen hyppäämisestä tukin yli ja kuoppaan menemisestä.

* * * * *

Kun olin lapsi, elokuvalippu maksoi viisi senttiä. Muistan, kun menimme erään toisen lapsen kanssa katsomaan "Oopperan kummitusta." Kun hirviö ilmestyi valkokankaalle, kaikki teatterissa vinkuivat kauhusta. Paitsi minä. Minä en pelännyt. Hirviö muistutti minua George-sedästäni.

Hän oli seppä ja helvetin ruma, mutta mukava kaveri. Hänen kätensä olivat niin kovettuneet, että hän pystyi nostamaan kuumaa metallia, joka olisi polttanut sinun tai minun käteni, eikä palanut.

Hänellä oli tapana juoda itsensä humalaan joka perjantai-ilta. Eräänä perjantai-iltana hän juopui tavalliseen tapaansa ja astui jalkakäytävältä auton eteen. Hän kuoli välittömästi. Mutta se oli hyvä tapa lähteä.

Tietenkin otan mallia perheen toisesta puolesta, kun on kyse ulkonäöstä... Isäni alias "FW" ei aina ollut diplomaattinen, kun oli kyse ulkonäön kuvaamisesta. Kun hän näki ensimmäisen vastasyntyneen, hän kommentoi, että se näytti "nyljetyltä oravalta". Äiti ei ollut huvittunut.

* * * * *

Isotätisi Liza oli vanhapiika. Hänellä oli rihlakivääri siltä varalta, että joku yrittäisi tehdä hänelle seuraa. Mutta hän oli niin ruma, ettei tarvinnut sitä. Joka tapauksessa, hän oli ovela sijoittaja. Vaikka hän työskenteli vain sihteerinä, hän onnistui keräämään elämänsä aikana monien tuhansien dollarien omaisuuden.

Muistan tuon derringerin sekä kuusipiippuisen "pippurilaatikon" ja muita aseita.

Eräässä 1800-luvun puolivälissäth Ranskassa valmistetussa revolverissa ei ollut edes laukaisutappia. Laukaisutappi oli sisäänrakennettu luoteihin! Niitä luoteja oli jäljellä vain muutama. Myöhemmin saimme tietää, että luodit olivat jopa arvokkaampia kuin ase... Myöhemmin sain tietää, että hänen rahoillaan isäni ja hänen veljiensä opiskelivat yliopistossa. Tämä perintö kesti isoisälle puoli vuosisataa! Hän käytti viimeisen osan siitä vain vuotta ennen omaa kuolemaansa.

* * * * *

Isäni, isoisäsi, antoi maanviljelijän ruopata maata keskeltä suota. Sitten hän rakensi siihen mökin. Vietimme siellä aina koko kesän. Suurin etu metsästyksen ja kalastuksen lisäksi oli se, että hän pystyi pitämään siellä 1920-luvulla äänekkäitä juhlia häiritsemättä naapureita. Joskus aikuiset herättivät meidät lapset eikä toisinpäin!

Kun tulimme aamulla alakertaan, näimme seinillä hiilipiirroksia, joita ei ollut vielä pesty pois.

Näissä juhlissa vieraili kuuluisia vaudeville- ja elokuvatahtiä. Kerran eräs mummon ystävä, kova vanha nainen, katsoi erästä näyttelijää, joka oli kuuluisa elokuvien kovista rooleista, ja haastoi hänet: Et näytä minusta niin kovalta! Lyön vetoa, että saan sinut sanomaan 'setä': Sitten hän painoi miehen lattialle. Hän ei päästänyt miestä ylös ennen kuin tämä sanoi 'setä'!"

Se oli paljon suurempi kuin "mökki"! Monta vuotta myöhemmin koko entinen suoalue muuttui aidatuksi yhteisöksi, jonne on rajoitettu pääsy!

Muistan joitakin nimiä, mutta kieltäydyin paljastamasta niitä ja mahdollisesti noloittamasta ketään... Sitä paitsi minulla on myös sekä kuuluisia että pahamaineisia sukulaisia. Kerran pääjohtaja laski sanomalehden pöydälleni edessäni. Vilkaisin sitä nopeasti. Punaisella musteella oli alleviivattu hyvin samankaltainen nimi kuin omani. Murahdin ohimennen: Kuka tietää, ehkä se on joku hullu sukulaiseni! ja palasin takaisin työhöni. Aihe ei enää koskaan tullut esiin.

* * * * *

Sukumme kolme sukupolvea ammuttiin kolmessa eri sodassa samalla melko pienellä maalla tai sen yli.

Nämä sodat olivat Ranskan ja Saksan välinen sota 1870/1871, ensimmäinen maailmansota ja toinen maailmansota. Kyseessä oli Elsass-Lothringenin alue.

Nuorena vitsailin, että jos joskus joutuisin sotaan, minun olisi parasta taistella jossain muualla... Äitini puolelta on hieman samanlainen tarina kahdesta sukulaisesta, jotka muka tappoivat toisensa taistelussa tietämättä, että he olivat kaukaisia sukulaisia.

Kaikkiin sukupolvelta toiselle suusanallisesti siirtyneisiin tarinoihin on tietysti suhtauduttava varauksella. Mutta olen pystynyt tarkistamaan joitakin.

Joka tapauksessa ne ovat edelleen tärkeä osa kulttuuriperintöämme. Esimerkiksi pääsiäispupu on kiva tarina, vaikka se onkin selvästi fiktiota. Toisin kuin vaikkapa joulupukki, jonka me kaikki olemme nähneet omin silmin monta kertaa.

* * * * *

Setäsi kävi paljon sotaa toisessa maailmansodassa. Hän oli B-52-pommikoneen ylin tykkimies. Kun hän palasi sodan jälkeen kotiin, isoisä huomasi reiän hänen lampaannahkatakissaan. Hän haukkui poikansa! Miksi hän sai reiän niin hienoon takkiin! Armeija oli niin kiltti, että antoi sen hänelle. Tämä kiistely jatkui jonkin aikaa. Lopulta setäsi sanoi: Juku, isä, olen pahoillani. Mutta en voinut sille mitään. Siellä minua ammuttiin!

Hänelle tarjottiin purppurasydäntä, mutta hän kieltäytyi siitä. Hän sanoi, että muut olivat loukkaantuneet paljon pahemmin ja ansaitsivat sen enemmän kuin hän.

FW käytti tuota takkia vielä silloin, kun menimme metsästäämään, kun olin vielä teini-ikäinen. Myöhemmin hän "kasvoi ulos" siitä ja leikkasi hihat pois!

NSDAP/AO on maailman suurin Kansallissosialistisen propagandan toimittaja!

Painettuja ja verkkojulkaisuja useilla kielillä

Satoja kirjoja monilla kielillä

Satoja web-sivustoja monilla kielillä

